

[Kaj Poulsen]

pladser til gavn for beskæftigelsen og til gavn for produktionen i det danske samfund.

Socialdemokratiet ønsker, at de nye arbejdspladser, der skal etableres efter denne ordning, bliver skabt i det private erhvervsliv, men i det omfang det private erhvervsliv ikke er i stand til eller ønsker at modtage den udfordring og de muligheder, der ligger i forslaget om at skabe nye arbejdspladser, nye produktioner, med en ikke ubetydelig statsstøtte, ser vi ingen grund til, at en offentlig arbejdsgiver ikke skal kunne tage denne udfordring op.

Der er jo i forslaget åbnet mulighed for kommuner og amter for at iværksætte forskellige beskæftigelsesarbejder, som også kan være egentlig produktion. Det finder vi i socialdemokratiet ikke blot er nødvendigt for at hjælpe kommunerne med at beskæftige de ledige, men også en overordentlig rimelig ordning.

Hvis man ude i lokalsamfundene kan finde fornuftige beskæftigelsesaktiviteter til de ledige, hvorfor skulle man så ikke have lov til at gå i gang med dem? Hvis de mange unge, som har slidt for at finde sig et job, med denne lovs vedtagelse ved at bruge deres fantasi, deres kreative evner, får mulighed for at skabe sig job, hvorfor skulle de så ikke have lov til det?

Den eneste betingelse, ministeren stiller i lovforslaget, er, at en sådan produktion og sådanne job ikke må være til væsentlig gene for eksisterende danske virksomheder. Vi tror, at der kan laves en masse fornuftige nye arbejdspladser. Men det bliver jo ikke nødvendigt at lave disse arbejdspladser i offentlig regie, såfremt det private erhvervsliv forstår at udnytte mulighederne i forslaget.

Som allerede nævnt er det vores håb, at kommunerne, erhvervslivet og befolkningen vil tage den udfordring op, der ligger i forslaget, og vi håber, at en række organisationer vil tilslutte sig de muligheder, der ligger i det, og medvirke til at få skabt de arbejdspladser, vi har behov for. Der ligger en kæmpeudfordring til boligforeninger, fagforeninger, miljøbevægelser og mange andre foreninger og organisationer, som ved brug af fantasi vil kunne skabe en række nye værdifulde arbejdspladser. Der er hermed skabt mulighed for, at en aktiv befolkning kan medvirke til at løse dette samfundsproblem.

Ministerens foreslår, at de amtslige arbejdsmarkedsnævner skal godkende de enkelte tiltag på jobskabelsesområdet, og det er vores håb, at disse nævner vil have den opgave for øje, som i øjeblikket er den væsentligste samfundsopgave, nemlig at skabe flest muligt arbejdspladser, og ikke forfalder til det gamle dogme om, at så snart der er offentlige penge i noget som helst, så duer det ikke, og dermed afviser fornuftige forslag til nye arbejdspladser.

Socialdemokratiet kan støtte den nye procedure, som ministeren foreslår, nemlig at der fra nævnet skal foreligge svar på inden en måned, om der kan igangsættes en jobskabelsesaktivitet, og såfremt der ikke foreligger svar fra arbejdsmarkedsnævnet på, om der kan iværksættes egentligt arbejde, er svaret automatisk ja. En sådan regel vil naturligvis være med til at afbureaukratisere hele sagsbehandlingen, og vi synes fra socialdemokratiets side, at der er en fornuftig og spændende nytænkning i dette godkendelses- eller ankesystem, som man måske med nytte kunne overveje at indføre på andre områder.

Jeg skal slutte med at sige, at vi fra socialdemokratiets side tilslutter os forslaget med begejstring og håber på en hurtig og en grundig behandling af forslaget.

Grethe Fenger Møller (KF):

Regeringens længe imødesete martsække er her i dag til første behandling i folketinget. Og hvad skal vi så mene om den? Jo, vi må for det første erkende, at det er en meget omfattende pække, regeringen her giver os, både når vi ser på de arbejdsmarkedspolitiske forslag, og når vi ser på de uddannelsesmæssige forslag. For det andet mener jeg også, man må sige, at denne pække, som altså nu bliver behandlet i april, faktisk er bedre end den redegørelse, som arbejdsministeren gav folketinget i begyndelsen af dette år. Vi har bl.a. opnået det, at vi ikke længere har tvang med i pakken med hensyn til lære- og praktikpladser, men at der er opnået enighed om, hvordan man skal skaffe flere lære- og praktikpladser, og det ser jeg som noget positivt. Det gælder også den udformning, denne aftale har fået, fordi den i praksis kommer til at virke som en hjælpeforanstaltning i en krisesituation og så automatisk lige-